

ясно да кажемъ, туй лице, на което черното було искамы да повдигнемъ ный днесъ, за да го прѣдставимъ прѣдъ очитѣ на публикѣтъ въ всичкѣтъ гнуснѣ голотѣ на неговѣтъ качественность, не е друго освѣнь бывшийтъ нѣкога діаконъ, а сега не знаемъ какъ и **АРХИМАНДРИТЬ ГРИГОРІЙ**, който по происхожденіе е единъ неизвѣстенъ Влашки изродъ, а по възращеніе — чиракъ и възпитаникъ на извѣстното онова прѣдъ народтъ ни духовно лице, Г.Г. Макаріополскаго Иларіона.

И колкото за Негово Прѣосвященство, старецътъ на наименованното вече лице — ный не искамы да кажемъ друго освѣнь, да го пожалимъ за неговѣтъ трудъ и стараніе що е положилъ за неговото изучваніе, и да окаемъ и него и народтъ за тѣзи злочестинѣ дѣто ся е тѣй докарало, щото прѣзь рѣкѣтъ на Н. Прѣосвященство да ся промѣкне въ лоното на новоустрояемѣтъ ни Черквѣ такъвъ единъ безнравственъ и безхарактеренъ служителъ или подобръ извергъ какъвѣто е, **Архимандритъ Григорій**.

Не отъ зависть, не отъ мщеніе нѣкакво къмъ туй извѣстно вече на читателитѣ лице, което по дѣлата и поведеніето си не заслужва даже ни най малкото вниманіе на който и да е почтенъ чловѣкъ, но отъ ревность за доброто на нашѣтъ Черквѣ, отъ обязанность що има всякой право-